

Posudek
díplomové práce Michala Kurcika „Realizace
práv ze směny

Posuzovaná diplomová práce svědčí o tom že její zpracovatel problematiku, která je předmětem práce, důkladně prostudoval a také že má potřebné schopnosti, aby studiem získané vědomosti písemně reprodukoval. Své studium předmětné problematiky přitom neomezil pouze na texty příslušných právních předpisů, ale v rozsahu přiměřeném danému tématu využil i odborné literatury (podle k práci připojeného seznamu použité literatury se seznámil s 12 tituly této literatury) a do jisté míry i příslušné judikatury (což je patrné z několika poznámek pod čarou). Na základě těchto zjištění lze konstatovat, že diplomant splnil základní požadavky kladené na diplomové práce předkládané na naší fakultě.

Uvedené konstatování ovšem neznamená, že by práci nebylo možno nic vytknout nebo že by se v ní nevyskytovaly pasáže, které je třeba považovat za problematické, nejasné, nepřesné nebo neúplné.

Ne příliš šťastné je celkové pojetí práce. Převládá popisný charakter, takže – zejména místy – působí dojmem spíše praktické příručky než teoretického pojednání, pro nějž by mělo být charakteristické více vědecké abstrakce. Také problémovým otázkám je v práci věnováno poměrně málo prostoru (jde prakticky pouze o dva případy sporných názorů: 1. proti komu směřuje protest v případě domicilované směny, 2. zda jde ve směnečném zákoně o promlčení nebo prekluzi). Pozitivně je třeba hodnotit, že diplomant v málo případech zaujímá vlastní stanovisko.

Pokud jde o jednotlivosti, považuji za potřebné upozornit zejména na to, že ze strohého pojednání o směnečně-právních úkonech právnických osob (na str.8 a 9) nelze pochopit, v jakém rozsahu mohou taková jednání předsebráti na jedné straně statutární orgány právnických osob, na straně druhé pak jejich zákonní nebo smluvní zástupci. Rovněž neúplnost textu nedává tušit, jakým myšlenkovým postupem dospěl diplomant k závěru, že směnka je cenným papírem zastupitelným (na str.4). Oproti uvedeným příkladům strohosti naopak působí dojmem nadměrného „nafukování“ textu rozsáhlá reprodukce zákonných ustanovení o náležitostech jednak směny cizí, jednak směny vlastní (na str.5 a 6).

Bližšího vysvětlení by patrně vyžadovalo, jak to, že proti směnce jakožto abstraktnímu cennému papíru jsou možné v soudním řízení kauzální námitky (viz str.64).

Také z hlediska formálního by bylo možné práci leccos vytknout. Pomineme-li gramatické chyby, které – jak doufám – jsou pouze výsledkem nepozornosti při konečné redakci, je třeba upozornit alespoň na to, že termín „aval“ označuje pouze právní institut rukojemství, nikoliv osobu rukojemního (toho je třeba označit jako „avalistu“).

Přes uvedené nedostatky považuji práci iěště za přijatelnou, kterou lze hodnotit známkou „dobře“.

V Praze dne 3.ledna 2006

Doc.JUDr.Zdeněk Příbyl, CSc.